

24 Μαΐου, 1995

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (ΑΡ. 4) ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ CERTIORARI ΚΑΙ MANDAMUS,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΕ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1995, ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ.11703/93 (ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΓΩ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΕΤΑΙ ΩΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α).

(Αίτηση Αρ. 61/95).

Ανθρώπινα δικαιώματα — Διάγνωση κατηγοριών σε εύλογο χρόνο — Πάροδος δύο ετών χωρίς ουσιαστική αξιοποίηση για διάγνωση κατηγοριών — Παράβαση του Άρθρου 30.2 του Συντάγματος.

- 5 Certiorari — Καταχώρηση αίτησης για άδεια αίτησης certiorari με σκοπό την ακύρωση απαλλακτικής απόφασης Κακουργιοδικείου — Πορεία ανεπίτρεπτη σε απαγορευμένη από το Νόμο περιοχή — Ανυπαρξία δικαιώματος εφέσεως στο Γενικό Εισαγγελέα κατά απαλλακτικής απόφασης Κακουργιοδικείου.
- 10 Mandamus — Αίτημα για έκδοση εντολής από το Ανώτατο Δικαστήριο να προχωρήσει στην εκδίκαση υπόθεσης στην οποία εξέδωσε απαλλακτική απόφαση — Αίτημα για ανεπίτρεπτη πορεία σε απαγορευμένη από το Νόμο περιοχή.
- 15 Κακουργιοδικείο — Δικαιοδοσία Κακουργιοδικείου να επιληφθεί εγερθέντος θέματος αναφορικά με τη διεξαγωγή δίκης δίκης — Ανακοπή δίκης και απαλλαγή κατηγορούμενου για ανεπίτρεπτη πάροδο διετίας χωρίς αξιοποίηση για τη διερεύνηση κατηγοριών εναντίον του κατηγορούμενου.
- 20

Το Κακουργιοδικείο Λευκωσίας σταμάτησε τη δίκη εναντίον του κατηγορούμενου Λώρη Ηρακλέους και τον απάλλαξε από σημαντικό αριθμό κατηγοριών για πλαστογραφία, κυκλοφορία πλαστού εγ-

γράφου, ψευδείς παραστάσεις και απόσπαση χρημάτων με ψευδείς παραστάσεις.

Στην απόφαση αυτή κατέληξε, αφού αποδέχτηκε εισήγηση του συνήγορου του κατηγορούμενου ότι παραβιάστηκε το δικαίωμά του για διάγνωση των εναντίων των κατηγοριών μέσα σε εύλογο χρόνο, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο Άρθρο 30.2 του Συντάγματος και το Άρθρο 6.1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Το Κακούργιοδικείο Λευκωσίας, αποφάσισε ότι ο χρόνος από 6 ή 9.5.1991 μέχρι την καταχώρηση στις 31.5.1993 του κατηγορητηρίου, διέρρησε χωρίς ουσιαστική αξιοποίηση και σαν συνέπεια ανάκοψε τη δίκη και απάλλαξε τον κατηγορούμενο.

Ο Γενικός Εισαγγελέας, με την αίτησή του, ζητά να του δοθεί άδεια να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari, ώστε να παρατεμφθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο και ακυρωθεί η επίδικη απόφαση και ένταλμα mandamus με το οποίο να διατάσσεται το Κακούργιοδικείο να προχωρήσει στην εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης εναντίον του κατηγορούμενου.

Οι νομικοί λόγοι που υποστηρίζουν την αίτηση, είναι η έλλειψη δικαιοδοσίας και συνεπώς παράνομη ενέργεια.

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Στην έννοια της αθώωσης εμπεριέχεται και η απαλλαγή όταν το Κακούργιοδικείο ασκεί τη δικαιοδοσία που του αναθέτει ο νόμος.

(2) Το Κακούργιοδικείο όπως και κάθε Δικαστήριο, έχει δικαιοδοσία να εξετάζει ζητήματα που εγείρονται ενώπιον του και άπτονται των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ατόμου, όπως διασφαλίζονται από το Σύνταγμα και τους Νόμους της Πολιτείας.

(3) Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, δεν έχει δικαίωμα εφέσεως από αθωωτική απόφαση Κακούργιοδικείου και αυτό ισχύει και σ' ό,τι αφορά ποινή που επιβάλλει.

(4) Το Κακούργιοδικείο είχε δικαιοδοσία να εξετάσει θέμα παράβασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων του κατηγορούμενου, που προστατεύονται με το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος.

(5) Η σκέψη που οδήγησε το Κακουργιοδικείο στην τελική του απόφαση, δηλαδή στην ανακοπή της δίκης και απαλλαγή του κατηγορούμενου, δεν ελέγχεται γιατί ο νόμος δεν παρέχει στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας δικαίωμα επέσεως από απόφαση του Κακουργιοδικείου.

(6) Ο έλεγχος της απόφασης του Κακουργιοδικείου με προνομιακά εντάλματα θα αποτελούσε ανεπίτρεπτη πορεία σε απαγορευμένη από το νόμο περιοχή.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Αναφερόμενες υποθέσεις :

Attorney-General of the Republic v. Pouris and Others (1979) 2 C.L.R. 15,

Δημοκρατία v. Ερμογένους και Άλλων (1990) 2 Α.Α.Δ. 459,

R. v. Clerkenwell Metropolitan Stipendiary Magistrate, ex parte Director of Public Prosecutions [1984] 2 All E.R. 193,

Harrington v. Roots [1984] 2 All E.R. 474,

Regina v. Hendon Justices, Ex parte Director of Public Prosecutions Q.B. Dir. 1993 862,

Ανθίμου Γεώργιος (1991) 1 Α.Α.Δ. 41,

Αστυνομία v. Φάντη και Άλλων (1994) 2 Α.Α.Δ. 160.

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ζητά να του δοθεί άδεια να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari, ώστε να παραπεμφθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο και να ακυρωθεί η επίδικη απόφαση του Κακουργιοδικείου και ένταλμα mandamus με το οποίο να διατάσσεται το Κακουργιοδικείο να προχωρήσει στην εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης (Αρ. 11703/93) εναντίον του κατηγορούμενου.

Γλ. Χ" Πέτρου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Αιτητή.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στις 9.3.95 το Κακούργιοδικείο Λευκωσίας σταμάτησε τη δίκη εναντίον του Λώρη Ηρακλέους και τον απήλλαξε από 26 κατηγορίες που αντιμετώπιζε. 10 κατηγορίες αφορούσαν πλαστογραφία, 10 κυκλοφορία πλαστού εγγράφου, 3 ψευδείς παραστάσεις και 3 απόσπαση χρημάτων με ψευδείς παραστάσεις. 5

Το Κακούργιοδικείο κατέληξε στην πιο πάνω απόφαση, αφού απεδέχθη εισήγηση του συνηγόρου του Ηρακλέους πως παραβιάστηκε το δικαίωμά του για διάγνωση των εναντίον του κατηγοριών μέσα σε εύλογο χρόνο, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 30.2 του Συντάγματος, που προβλέπει: 10

“Έκαστος, κατά την διάγνωση των αστικών αυτού δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ή οιασδήποτε κατ’ αυτού ποινικής κατηγορίας, δικαιούται ανεπηρέαστου ακροαματικής διαδικασίας εντός ευλόγου χρόνου, ενώπιον ανεξαρτήτου, αμερολήπτου και αρμοδίου Δικαστηρίου ιδρυομένου δια νόμου.” 15

Το δικαίωμα τούτο διασφαλίζεται επίσης με το άρθρο 6.1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που έχει κυρωθεί από την πολιτεία μας σε Νόμο, τον περί Ευρωπαϊκής Συμβάσεως δια την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κυρωτικό) του 1962. Η φρασεολογία του είναι σχεδόν πανομοιότυπη με το πιο πάνω άρθρο του Συντάγματος μας. 20 25

Τα γεγονότα της υπόθεσης ενώπιον του κακούργιοδικείου σε πολλή συντομία, και για τους σκοπούς αυτής της απόφασης, είναι τα παρακάτω: Το κατηγορητήριο καταχωρίστηκε στις 31.5.93. Η διερεύνηση της υπόθεσης άρχισε στις 24.6.89. Κατά τη διάρκεια της λήφθηκαν 375 καταθέσεις αναφορικά με αδικήματα για τα οποία υπήρχαν καταγγελίες πως διέπραξε ο Ηρακλέους στη διάρκεια της υπηρεσίας του ως γραμματέας της ΣΠΕ Παλλουριώτισσας. Μέσα στα πλαίσια διεξαγωγής των ερευνών παραλήφθηκε ένας τεράστιος αριθμός εγγράφων για εξέταση. Ο Ηρακλέους συνελήφθη στις 25.6.89 και παρέμεινε υπό κράτηση με σχετικά διατάγματα μέχρι 5.8.89. Την 1.7.89 και 3.8.89 έδωσε θεληματική και ανακριτική κατάθεση αντίστοιχα. Ο υπεύθυνος των ανακρίσεων Θεοφάνης Αναστασίου υπέβαλε στις 2.6.90 το πόρισμα των ερευνών του, που ανερχόταν σε 236 σελίδες. Στις 12.6.90 ολόκληρος ο αστυνομικός φάκελος της υπόθεσης τέθηκε ενώπιον του Γενικού Εισαγγελέα, ο οποίος ανέθεσε την εξέταση της σε ανώτερο δικηγόρο της Δημοκρατίας. Στις 6.12.90 ο δικηγόρος της Δημοκρατίας, 30 35 40

αφού συζήτησε επανειλημμένα την υπόθεση με τις αστυνομικές αρχές, έδωσε σχετικές οδηγίες να διατυπωθούν οι κατηγορίες, παρατηρώντας ταυτόχρονα πως επρόκειτο για πολύ δύσκολη και περίπλοκη υπόθεση, κάτι που ήταν κοινώς παραδεκτό και στο κακούργιοδικείο. Τούτο αποδεικνύεται και από το γεγονός πως, όταν στις 5 6.5.91 ο φάκελος διαβιβάστηκε από την Αστυνομία στη νομική υπηρεσία, είχαν διατυπωθεί 2173 συνολικά κατηγορίες. Ακολούθησαν διαβουλεύσεις μεταξύ της αστυνομίας και του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα, γιατί κρίθηκε πως δεν ήταν δυνατό να παρουσιαστεί η υπόθεση στο Δικαστήριο με αυτό τον κολοσιαίο αριθμό κατηγοριών. Αποφασίστηκε δε να καταχωριστούν ξεχωριστές υποθέσεις ανάλογα με τα γεγονότα και το περιεχόμενό τους. Στο πρώτο στάδιο αποφασίστηκε να προωθηθούν 3 υποθέσεις. Η 10 πρώτη, 26676/92, καταχωρίστηκε στις 20.11.92 και ορίστηκε για ακρόαση στις 18.12.92. Μετά από κάποιο αριθμό αναβολών, που 15 δεν αναφέρεται ο λόγος τους, ο Γενικός Εισαγγελέας καταχώρισε αναστολή ποινικής δίωξης με σκοπό να προωθηθεί μια υπόθεση. Στη συνέχεια σχηματίστηκαν 5 αστυνομικοί φάκελοι, οι οποίοι μεταξύ 7.5.92 και 12.5.93, στάλθηκαν στον Γενικό Εισαγγελέα. Από 20 αυτούς προέκυψε η διατύπωση μερικών από τις κατηγορίες του κατηγορητηρίου που ήταν ενώπιον του κακούργιοδικείου.

Ο Ηρακλέους απάντησε αρνητικά στο κατηγορητήριο και αμέσως μετά ο συνήγορος του προέβη στην κρίσιμη εισήγηση, 25 που αναφέρω πιο πάνω. Το κακούργιοδικείο, προτού εκδώσει την απόφαση του πάνω στο προκαταρκτικό ζήτημα που ηγήρηθη, προέβη σε ενδελεχή και διεισδυτική εξέταση αναφορικά με την πορεία των ερευνών της Αστυνομίας και την εμπλοκή του νομικού τμήματος στην υπόθεση. Κατέληξε δε στο συμπέρασμα πως, 30 ο χρόνος από 6 ή 9.5.91 μέχρι της καταχώρισης της υπόθεσης στις 31.5.93, δύο δηλαδή έτη, διέρρευσε “χωρίς ουσιαστική αξιοποίηση”, για να χρησιμοποιήσω τη φράση του κακούργιοδικείου. Συνέπεια αυτού του ευρήματος, και όπως το ίδιο έκρινε, 35 ήταν η ανακοπή της δίκης και η απαλλαγή του Ηρακλέους.

Το κακούργιοδικείο αναφέρθηκε εκτενώς στην εξελισσόμενη νομολογία που άπτεται της ερμηνείας και εφαρμογής των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ατόμου, όπως αυτά 40 διασφαλίζονται στο Σύνταγμα.

Με την παρούσα αίτηση ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ζητά να του δοθεί άδεια να καταχωρίσει αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari, ώστε να παραπεμφθεί εδώ και να ακυρωθεί η επίδικη απόφαση του κακούργιοδικείου, και ένταλ-

μα mandamus με το οποίο να διατάσσεται το κακουργιοδικείο να προχωρήσει στην εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης εναντίον του Ηρακλέους.

Η αίτηση με έχει προβληματίσει πολύ λόγω της πρόδηλης σοβαρότητάς της, που προεκτείνεται βεβαίως και από το αποτέλεσμα στο οποίο ήχθη το κακουργιοδικείο. Το κεφαλαϊώδες όμως ερώτημα που αναφέρεται είναι κατά πόσο έχω δικαιοδοσία να επιληφθώ της υπό συζήτηση αίτησης. Είναι ξακάθαρη η νομολογία μας, και αυτό δεν αμφισβητείται, πως ο Γενικός Εισαγγελέας δεν έχει δικαίωμα εφέσεως από αθωωτική απόφαση κακουργιοδικείου. *Attorney-General of the Republic v. Pouris and Others* (1979) 2 C.L.R. 15. Το ίδιο ισχύει και σε ότι αφορά ποινήν που επιβάλλει κακουργιοδικείο *Δημοκρατία v. Ερμολόγους και Άλλων* (1990) 2 Α.Α.Δ. 459. Έχω δε τη γνώμη πως στην έννοια της αθώωσης εμπεριέχεται και η απαλλαγή όταν το κακουργιοδικείο ασκεί τη δικαιοδοσία που του αναθέτει ο νόμος. Στην αίτηση που μας απασχολεί το κακουργιοδικείο απήλλαξε τον Ηρακλέους γιατί έκρινε πως παραβιάστηκε το συνταγματικό του δικαίωμα για διάγνωση των εις βάρος του κατηγοριών μέσα σε εύλογο χρόνο.

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας, για να στηρίξει την εισήγηση του πως το παρόν Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να επιληφθεί του αιτήματός του, αναφέρθηκε στην Αγγλική νομολογία και εξέφρασε την άποψη πως ζητήματα που αφορούν στη δικαιοδοσία κατώτερων Δικαστηρίων, όπου, όταν έχουν, αρνούνται παρανόμως να την αναλάβουν, ή την υπερβαίνουν, ελέγχονται από το Ανώτατο Δικαστήριο της Αγγλίας με το διάβημα των προνομιακών ενταλμάτων. *R v. Clerkenwell Metropolitan Stipendiary Magistrate, ex parte Director of Public Prosecutions* [1984] 2 All E.R. p.193 και *Harrington v. Roots* [1984] 2 All E.R. p.474 και *Regina v. Hendon Justices*, Ex parte Director of Public Prosecutions Q.B.Div.1993 p.862.

Στην υπόθεση: *Αναφορικά με την αίτηση του Γεώργιου Ανθίμου* (1991) 1 Α.Α.Δ. σελ.41 η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου είτε τα εξής: (σελ.45)

“Ο έλεγχος με το ένταλμα certiorari γίνεται για να περιορίζονται τα κατώτερα Δικαστήρια μέσα στη δικαιοδοσία τους και να τηρούν το Νόμο. Το ένταλμα certiorari είναι διορθωτικού χαρακτήρα. Το πρακτικό της απόφασης του κατώτερου Δικαστηρίου εξετάζεται και, αν υπάρχει υπέρβαση δικαιοδοσίας ή πλάνη νόμου πρόδηλη στο πρακτικό προκατάληψη

ή συμφέρο από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, ή λήψη της απόφασης με δόλο ή ψευδορκία, η ελεγχόμενη απόφαση ακυρώνεται.”

5 Οι νομικοί λόγοι που υποστηρίζουν την παρούσα αίτηση απαριθμούνται στο αιτητικό. Κρίνω επιθυμητό να τους παραθέσω αυτούσιους για να συζητήσω στη συνέχεια αν αυτοί αφορούν στην έλλειψη δικαιοδοσίας του κακουργιοδικείου να επιληφθεί του ζητήματος που ηγέρθη ενώπιον του, και συνεπώς να
10 διορθωθεί η ισχυριζόμενη παράνομη ενέργειά του.

“Α. Δεν ήταν νομικά επιτρεπτό για το Μόνιμο Κακουργιοδικείο να εξετάσει την, τυχόν, καθυστέρηση στην προώθηση της υπό αναφορά ποινικής υπόθεσης παίρνοντας σαν μέτρο την
15 καθυστέρηση των 15 1/2 μηνών που παρατηρήθηκε στην υπόθεση *Bunkate v. The Netherlands* (26/1992/371/445) ημερομηνίας 26.5.1993 και/ή βασιζόμενο αποκλειστικά και μόνο στο χρονικό διάστημα των 2 χρόνων που είχαν παρέλθει από
20 9.5.1991 μέχρι 31.5.1993.

Β. Το Κακουργιοδικείο νομικά πλανήθηκε, όταν παρέλειψε να εξετάσει και/ή ασχοληθεί με το θέμα κατά πόσο συνεπεία της “καθυστέρησης” επηρεάσθη δυσμενώς η δυνατότητα υπεράσπισης και/ή η υπεράσπιση του Κατηγορουμένου.
25

Γ. Το Μόνιμο Κακουργιοδικείο νομικά πλανήθηκε όταν αποφάσισε ότι η Κατηγορούσα Αρχή όφειλε να δικαιολογήσει γιατί η υπό αναφορά ποινική υπόθεση καταχωρήθηκε στις 31.5.1993, και/ήτοι από 9.5.1991 είχε δοθεί η συγκατάθεση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για τη μη διεξαγωγή προανάκρισης και με δεδομένο ότι είχαν ήδη προσαφθεί 2,173 κατηγορίες.
30

Δ. Δεν ήταν νομικά επιτρεπτό για το Μόνιμο Κακουργιοδικείο να ανακόψει την πορεία της ποινικής διαδικασίας και ν’ απαλλάξει τον κατηγορούμενο επειδή θεώρησε ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 30.2. του Συντάγματος.
35

Ε. Το Κακουργιοδικείο κατά παράβαση νομικού καθήκοντος, απάλλαξε τον κατηγορούμενο χωρίς να δώσει την ευκαιρία στην Κατηγορούσα Αρχή να παρουσιάσει τη μαρτυρία της.
40

Στ. Το Κακουργιοδικείο νομικά πλανήθηκε ως προς το βάρος της αποδείξεως, θεωρώντας ότι τούτο έπιπτε και/ή έπιπτε άνευ ετέρου επί της Κατηγορούσας Αρχής.”

Η άποψή μου είναι πως δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, γιατί είναι εμπεδωμένο καλά στη νομολογία μας, πως τα Δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να εξετάζουν ζητήματα που εγείρονται ενώπιον τους και άπτονται των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ατόμου, όπως αυτά διασφαλίζονται από το Σύνταγμα και τους νόμους της πολιτείας. Ρητή διάταξη στο Σύνταγμα, άρθρο 35, προβλέπει τα εξής:

“Αι νομοθετικά, εκτελεστικά και δικαστικά αρχαί της Δημοκρατίας υποχρεούνται να διασφαλίζωσι την αποτελεσματικήν εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος μέρους, εκάστη εντός των ορίων της αρμοδιότητος αυτής.”

Πολύ πρόσφατα η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Αστυνομία ν. Φάντη και Άλλων* (1994) 2 Α.Α.Δ. 160 (απόφαση πλειοψηφίας) είπε τα εξής:

“Συμμεριζόμαστε την άποψη ότι μπορεί να εγερθεί ζήτημα ενώπιον οποιουδήποτε Δικαστηρίου που να αφορά στη δίκαιη δίκη, και διάφορα άλλα, όπως επιτρέπει ο Νόμος και το Σύνταγμα.”

Επιπλέον, και ειδικότερα για την ανά χείρας αίτηση, το Ανώτατο Δικαστήριο επελήφθη Νομικού Ερωτήματος που παραπέμφθηκε σ' αυτό από το κακουργιοδικείο, το οποίο διατυπώθηκε ως εξής:

“Κατά πόσο, ενόψει των προνοιών του άρθρου 113.2 του Συντάγματος, το Μόνιμο Κακουργιοδικείο δύναται στο παρόν στάδιο της διαδικασίας να επιληφθεί ένστασης ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 30.2 του Συντάγματος με ενδεχόμενο να αποφανθεί ότι δεν θα προχωρήσει η εκδίκαση της υπόθεσης και να απαλλάξει τον κατηγορούμενο.”

Η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στο ερώτημα ήταν καταφατική.

Δεν χωρεί συνεπώς αμφιβολία πως το κακουργιοδικείο είχε δικαιοδοσία να εξετάσει το ζήτημα που ηγέρθη ενώπιόν του. Η σκέψη του για να καταλήξει στην τελική του απόφαση δεν ελέγχεται γιατί ο νόμος δεν το επιτρέπει. Όπως έχω επισημάνει πιο πάνω ο νόμος δεν παρέχει δικαίωμα εφέσεως στο Γενικό Εισαγγελέα από απόφαση του κακουργιοδικείου. Ο έλεγχος της απόφασης του κακουργιοδικείου, που ελήφθη κατά την άσκηση της

- δικαιοδοσίας του, με προνομιακά εντάλματα θα αποτελούσε ανεπίτρεπτη πορεία σε απαγορευμένη από το Νόμο περιοχή. Όλοι οι νομικοί λόγοι, και τους παραθέτω πιο πάνω, που προβάλλει ο δικηγόρος της Δημοκρατίας για να στηρίξει το αίτημα του απολήγουν στην άσκηση ελέγχου και αναθεώρησης της τελικής ετυμηγορίας του κακουργιοδικείου.

Για τους λόγους που αναλύω πιο πάνω η αίτηση απορρίπτεται.

- 10 Τελειώνοντας όμως θάθελα να πω τα εξής: Σοβαρότατα νομικά ζητήματα που εγείρονται πρόσφατα, και συχνά, ενώπιον των κατώτερων Δικαστηρίων, και που αφορούν στα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες του ατόμου, λόγω της ύψιστης σοβαρότητας τους είναι πρέπον να άγονται μέχρι την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Αυτό είναι ζήτημα που μπορεί να απασχολήσει το Γενικό Εισαγγελέα για να εισηγηθεί αν το κρίνει επιθυμητό, στη νομοθετική εξουσία πρόσφορες νομοθετικές ρυθμίσεις.

Η αίτηση απορρίπτεται.